

De boerekermis : kluchtspel met zang en dans

<https://hdl.handle.net/1874/372352>

DE
BOEREKERMIS,
KLUCHTSPEL.

Met Zang en Dans.

DOOR YVER BLOEID DE KONST:

TE AMSTELDAM,
By de Erfgen: van J. LESCAILJE, op den Mid-
deldam, op de hoek van de Vischpoort, 1709.
Met Privilegie,

BOYER & BERKLEY

NEW YORK

1850

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

C O P Y E

V A N D E

P R I V I L E G I E.

DE Staten van Holland ende Westvriessland doen te weten, alsoo ons vertoont is by de Regenten van het Burger Weeshuys ende Oude Mannenhuis der Stad Amsterdam, en, in die qualiteyt, te samen eygenaers, mitsgaders Regenten van den Schouburg aldaer, dat sy, Supplianten, sedert eenige Jaren hebbende genouffeert van onsen Octroye of Privilegie van dato den 19. September 1684. waar by wy aen de Regenten van den selven Schouburg, in die tyt, hadden gelieven te consenteren, accorderen ende octroijeren, dat sy, gedurende den tyd van vyftien eerst achter een volgende Jaren, de Wercken, die doenmaals ten dienste van het Tooneel reets gedrukt waren, ende, van tyt tot tyt, nog vorder in het ligt gebracht, ende ten Toneele gevoert soude werden, alleen soude mogen drucken, uytgeven en verkopen, nu ondervonden, dat de Jaren, by het voorgemelde onse Octroy of Privilegie genaemt, op den 19. September 1699. souden komen te expireren; ende dewyl de Supplianten ten meesten dienste van de Schouburg, waer van hunne respectieve Godshuysen onder andere mede moesten werden gesubcenteert, de voorgemelde Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen als Kluchten, als anders, die reets gedrukt en ten Toneele gevoert waeren, of in het toekomende gedrukt, en ten Toneele gevoert souden mogen werden, geerne alleen, gelyk voorheen, souden blyven drucken, doen drucken uytgeven en verkopen, ten eynde de selve Wercken, door het nadrukken van anderen, haer luyfter, soo in tael, als spelkonst, niet mogten komen te verliezen, dog dat sulcx aen haer, na de expiratie van het bovengemelde ons Octroy, en sulcx nae den 19. September 1699. niet gepermiteert soude wesen, soo vonden de Supplianten hun genootsaekt sig te keeren tot ons, onderdanig verfoekende, dat wy aen de Supplianten, in hare bovengemelde qualiteyt, geliefden te verleenen prolongatie van het voorsz. Octroy of Privilegie, omme alsoo de voorsz. Wercken, soo van

Treur.

Treurspellen, Blyspellen, Kluchten, als andere, reets gemaect en ten Toneele gevoert, en als nog in het licht te brengen, den tyt van vyftien eerst achter een volgende Jaren, alleen te mogen drucken en verkopen, of doen drucken en verkopen, met verbod aen allen andere op seeckere hoge penen, by U Ed. Groot Mog. daer toe te stellen, en voorts in communi forma; so is 't dat wy de saecke, ende 't verfoeck voorz. overgemerkt hebbende, ende genegen wesende, ter bede van de Supplianten, uyt onse rechte wetenschap, Souveraine magt en autoriteyt, deselve Supplianten geconsenteert, geaccordeert ende geoctroyeert hebben, consenteren, accorderen ende octroyeren, mits desen, dat sy, by continuatie, de voorz. Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Klugten als andere, reets gemaect en ten Toneele gevoert, en als nog in het licht te brengen, den tyt van vyftien eerst achter een volgende Jaren, alleen binnen onsen landen, sullen mogen drucken, doen drucken, uytgeven en verkopen, verbiedende daerom allen en een ygelyk, de voorz. werken, in 't geheel ofte ten deele, naer te drucken, ofte, elders naergedrukt, binnen den selven onsen lande te brengen, uyt te geven ofte verkopen, op de verbeurte van alle de naergedrukte, ingebrachte, ofte verkogte exemplaren, ende een boete van drie hondert guldens, daer en boven, te verbeuren, te appliceren een derde part voor den Officier, die de calangie doen sal, een derde part voor den Armen der Plaetsen daer 't casus voorvallen sal, en het resterende derde part voor de Supplianten, alles in dien verstande, dat wy de Supplianten met desen onsen Octroye alleen willende gratificeren tot verhoedinge van hare schade door het naedruken van de voorz. Wercken, daer door in genigen deele verstaen den inboude van dien te autoriseren, ofte te advoueren, ende, veel min het selve onder onse protectie en de bescherminge eenigh meerder credit, aensien, of reputatie te geven, nemaer de Supplianten in cas daer inne iets onbehoorlyks soude influeren, alle het selve tot haren laste sullen gehouden wesen te verantwoorden, tot dien eynde wel expresselyk begeerende, dat by aldien sy dese onse Octroye voor de voorz. Wercken sullen willen stellen, daer van geen geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie sullen mogen maken, nemaer gehouden sullen wesen het selve Octroy in 't geheel, en sonder eenige Omiffie, daer voor te drucken, ofte te doen drucken, ende dat sy gehouden sullen syn een exemplar van alle de voorz. Werken, gebonden en wel geconditioneert, te brengen in de Bibliotheecq van onse Universteit tot Leyden, en de

de daer van behoorlyk te doen blyken, alles op pene van hen effect van dien te verliezen, ende ten eynde de Supplianten desen onsen Oetroye ende consente mogen genieten als naer behooren, lasten wy allen ende een ygelyk, die 't aengaen mag, dat sy de Supplianten van den inhoude van desen doen lasten ende gedogen, rustelyk, vredelyk ende volkomentlyk genieten ende gebruycken, cesserende alle belet ter contrarie gedaen. Gedaen in den Hage, onder onsen grote Zegele, hier onder aen doen hangen op den een en twintigste May in 't Jaer onses Heer en Zaligmakers, een duysent ses hondert negen en negentigh.

A. HEINSIUS.

Ter ordonnantie van de Staten

SIMON van BEAUMONT.

De Regenten van het Wees- en Oude Mannenhuis, hebben in haar voorsz. qualiteit, het recht van deze Privilegie, voor DE BOEREKERMIS, *Kluchtspel*, vergund aan de Erfgenaamen van *J. Lescaijse*.

In Amsteldam, den 21sten April, 1709.

V E R.

VERTOONERS.

FERDINAND, Vader van Adriaan.

LODEWYK, Vader van Klara.

ADRIAAN, onder de naam van Aart, in Boere Kleëren.

KLARA, onder de naam van Klaasje, in Boerinne Kleëren.

JAAP, een Waard.

BRECHT, Wyf van Jaap.

AALTJE, Dochter } van Jaap en Brecht.

JANS, Meid }

WILLEM, Bruigom van Aaltje.

BOUWEN, }

DRIES, }

KLAAS, }

KEES, }

TEEUWIS, }

JOPPEN. }

MARTEN, }

Boeren en Boerinnen.

FRANSYN, }

KNIERTJE, }

TRYN, }

ZWAANTJE, }

LOBBERIG, }

LUITJE, }

Meid van

Klaas.

Dries

Joppe.

Marten.

Bouwe.

Teeuwis.

JAN, Knecht van Ferdinand, daar na gekleed als een Boerin, onder de naam van Griet.

Het Tooneel verbeeld een Kamer, in een Herberg,
op een Hollandsch Dorp, daar 't Kermis is.

D E

BOER EKERMIS,

K L U C H T S P E L.

E E R S T E T O O N E E L.

J A N, K E E S.

J A N.

N Ou, als't gezeid is, Kees.

K E E S.

T e r e e r e n.

J A N.

Ik zal my in boerinne kleëren
Verkleeden gaan, en in dien sehyn,
Als, uw Boerin, meê vrolyk zyn.

K E E S.

My dunkt, gy zyt een nobel kwantje;
Maer, met premyzie, hoor je, Jantje,
Dat jy myn borg blyft voor dat geld,
(Mits ik 't geheim jou heb gemeld)
Dat jy beloofd hebt my te geeven.

J A N.

Wat benje dom en onbedreeven,
Daar is voor eerst geld op de hand,
Toon u nu als een nob'len kwant,
En ligt niet al te veel het glaasje,
Op dat ons Adriaan en Klaasje,
Die hier zo lang zyn thuis geweest,
Ons niet ontvlugten.

K E E S.

Ei! myn geest,

A 4

Zal

8 DE BOEREKERMIS,

Zal't an gien stof in't minst ontbreeken.
Gae slechts in't wyvepak jou steeken,
En laet op my de rest vry slaen,
Maer zacht, 't is tyd, want ik moet gaen;
Wyl strak heur Vaeders, zullen komen,
Diend alles hier wel waergenomen.

JAN.

Maer zacht, daar komen zy al aan;
Pas op.

KEES.

Ja, laet my maer begaen,
Want ik hou veul, van zulke vrienden.
Jy zelt by my jou kleëren vinden,
Gelyk't ezeid is, hoorje Jan?

JAN.

Kom, spoei jou wat, gelyk een man.

TWEEDE TOONEEL.

FERDINAND, LODEWYK, BRECHT, JAN.

FERDINAND.

WAardin, kan men hier wel logeeren?

BRECHT.

o Ja! gemakkelyk, myn Heeren,
Ik heb veel kamers schoon en groot.

LODEWYK.

Hebt gy gezelschap hier genood?

FERDINAND.

Dat wyzen tafels, banken, stoelen
Genoegzaam uit.

BRECHT.

Men zel krejoelen,

Van daeg iens lustig uit de borst,
Met bout en harst en lekk're worst,
En schoone wyn, tot Aert zyn eerén;
Want heerschip, ziet, 't is zyn begeeren,
Terwyl myn Dochter is de bruid,

Wil

Wil hy met Klaesje ierst voor uit,
 Wyl't Kermis is, het sluitmael geeven;
 Het is een boer, hiel wel bedreeven;
 In kennis, en ook in verstand
 Tart hy de beste boer van't land.

LODEWYK.

Wanneer kwam hy hier thuis te leggen?

BRECHT.

Dat ken ik jou zo krek niet zeggen.

FERDINAND.

Maar zeg, waar is hy toch van daan?

BRECHT.

Dat heeft hy ons nooit doen verstaen;
 „Ik word door al het vraegen byster.

LODEWYK.

Maar, zeg, is Klaesje, dan zyn vryster?

BRECHT.

Wel ja, naer ik bemerken kan,
 Zel zy hem neemen veur heur man.

FERDINAND.

't Is al genoeg van deze zaaken,
 Wil onze kamer reed gaan maaken.

BRECHT.

Wel, Heeren; 't zel terstond geschiën,
 Gy hebt my slechts maer te gebiën.

DERDE TOONEEL.

FERDINAND, LODEWYK, JAN.

FERDINAND.

NAar ik bemerk, uit al haar snappen,
 Zo zullen wy haar hier betrappen.

LODEWYK.

Maar, wat is uw besluit, myn Heer?
 Want dit affront, raakt my te zeer
 Aan't hart. Uw zoon heeft onbezonnen,
 Een schandelyke daad begonnen,

A s

FER-

FERDINAND.

't Treft my zo wel als u; maar laat
 Ons door haar beider trouw, de haat,
 Van onze twist, myn Heer, verand'ren,
 In waare vriendschap, met malkand'ren.

LODEWYK.

Dat 's wel de naaste weg. Wel aan,

FERDINAND.

Maar Jan, doe ons nu ook verstaan,
 Wat voorzorg dat gy hebt genomen;
 Op dat zy ons hier niet ontkomen.

JAN.

'k Heb dat met Kees al overleid,
 Een Boer, vol argeliftigheid,
 Die my dit alles kwam ontleden,
 Als gy deez' morgen uit myn reden
 Gehoord hebt.

LODEWYK.

Wat zult gy bestaan?

JAN.

My aanstonds meê verkleeden gaan.
 Als een Boerin, om zonder schroomen,
 Al zo 't gezelschap ...

FERDINAND.

't Schyne droomen...

Maer zacht, ik zie daar de Waardin.

VIERDE TOONEEL.

BRECHT, FERDINAND, LODEWYK, JAN.

BRECHT,

UW kamer is gereed. Tied in,
 Indien het uw geliefd, gy Heeren,

JAN tegens Brecht.

Wy zullen flus de vreugd vermeêren.

VYFDE TOONEEL.

BRECHT *alleen.*

WEl deuzen dag, beloofd, vry veel
 Voor myne neering, in 't gheel.
 As nou, myn Jaep maer op wil passen,
 En niet te veel zich gaet verbrassen,
 Zie ik noch kans, van deuzen dag,
 Ien vetten Os, uit dit gelag
 Te haelen... 'k Zie myn Dochter komen,
 Met heur, Bruigom; 't schyne droomen,
 Dat zy de bruid is, ja voorwaer,
 Want zy is pas noch achtiën jaer,
 Maer 't schynt de mode in deze tyen,
 Dat elk nu al wat vroeg gaet vryen.

ZESDE TOONEEL.

WILLEM, AALTJE, BRECHT.

WEl, Mortje, staeje hier allien?
 AALTJE.

BRECHT.

Myn kynd, gelyk als jy kunt zien.
 Maer, waer toch heen zo met jou beijen?

WILLEM.

'k Zel heur, iens naer de kermis leijen,
 En koopen heur, het ien of 't aër.

BRECHT.

Daer doe je wel an, zoete Vaër,
 Koop heur ien kermis pop met ienen.

AALTJE.

Dat zel onnodig zyn, zou 'k mienen.
 Wy zullen tyds genoeg daer aen
 Licht komen.

WILLEM.

Kom Lief, laet ons gaen,

ZE-

ZEVENDE TOONEEL.

BRECHT *alleen.*

JA wel! wat is de jeugd plezierig,
 Ei zie, hoe netjes en hoe zwierig,
 Gaen zy daer met malkand'ren heen,
 Indien myn Jaep zo was, ik meen...
 Maer zacht, 't is beter dit gezweegen,
 Als ergenis daer uit gekreegen.
 Wel Jans, wat komje zeggen?

ACHTSTE TOONEEL.

JANS, BRECHT.

JANS.

VRouw,

De Heeren eischen, Koffy.

BRECHT.

Nou,

Wel maekt die klaer, niet lang te draelen.

Die Heeren, zellen 't wel betaelen,

'k Zie daer myn man, kom-repje wat,

Jy bint zo loom en lui van gat.

JANS.

An my en zel het niet ontbreeken.

BRECHT.

Doe maer jou dingen, zonder spreeken.

NEGENDE TOONEEL.

JAAP, BRECHT.

JAAP.

IS 't alles klaer en wel bereid?

As ik belast heb, en ezeid?

BRECHT.

Ja Vaer, 't is alles wel ter deegen.

JAAP.

J A A P.

Dan zullen wy iens lustig veegen,
 Wyl onze dochter is de bruid,
 En Aert, de bruiloft, geeft voor uit.
 Ô Bloed! 't is zo een nobel baesje,
 Ik ken hem al, ja op ien aasje,
 Hoe zwaer hy weegt, myn zoete Brecht,
 Zie dat is jou genoeg gezegt.

B R E C H T.

Maer weet jy wel, dat hier twee Heeren,
 Zo even kwamen te logeeren?

J A A P.

Waer zyn ze dan?

B R E C H T.

Wel boven, Man,

Op onze kamer.

J A A P.

Goed, wel an,
 Laet maer de Meid op 't schryven passen.

B R E C H T.

Zy heeft gien nood van an te wassen,
 Van deuzen dag.

J A A P.

Allon Molkwaer!

B R E C H T.

'k Verstaeye niet, myn lieve Vaer.

J A A P.

Indien jy frans kon, ha, Mor Blaed'ren...
 Maer zacht, ons volk zel haest vergaed'ren.
 Pas wel op 't schryven, twee voor ien,
 Dat's by veel Waerden nu gemien;
 En as de gaffen raeken dronken,
 Dan waeter in de wyn geschonken;
 Pas hier wel op, verstaeye dat,
 Of, jy krygt schoppen onder 't gat.

B R E C H T.

Dat zou my zeper niet gelyken.

Maer,

Maer, wil jy maer ter deeg toe kyken,
 Dat gy de glaesjes zo niet licht,
 Maer, nevens my, voldoet jou pligt.
 Wilt jou van 't zuipen maer onthouwen,
 En my de rest vry toe vertrouwen.

J A A P.

Ik zeg, hou smoel! verlaeje dat,
 Of 't gaet zo vliegend nae jou gat.

Hy dreigt haar te slaan.

B R E C H T.

Wel, hondskling! dreig jy my te klouwen?
 Ik wil voor jou men smoel niet houwen.

T I E N D E T O O N E E L.

ADRIAAN, KLARA, *onder de naam van Aart en
 Glaasje*, J A A P, B R E C H T.

A D R I A A N.

HOe reeds al kwestie, dat is raar,
 Eer noch 't gezelschap by malkaer
 Gekoomen is? hoe zal dit enden,
 Wanneer hier komt de gantsche benden,
 En dat de wyn eens raakt in 't hoofd?
 Wel Jaap, dit had ik niet geloofd.
 Terwyl uw Dochter, haast zal trouwen,
 En ik 't bezoekmaal eerst wil houwen,
 Ja, al uw vrienden heb verzocht,
 Dat jy, gelyk, een onbedocht,
 Nu met uw Vrouw zoud kwestie maaken.

J A A P.

't Zyn dingen, die jou geenzins raeken.
 Maerzeg myn nou iens met 'er daed,
 Terwyl jy op zyn schytvalks praet,
 Waer jy van daen bent? selleweeken!
 Jy hebt men zulke hoofsche streeken.

A D R I A A N.

Pas jy maer op, en weest te vreeën.

J A A P,

JAAP.

Dat zel geschieden, wy gaen heen.

ELFDE TOONEEL.

ADRIAAN, KLARA.

KLARA.

MAar, Adriaan, geef my toch reden,
En wil my uw besluit ontleden,
Waar toe gy deze kosten doet?

ADRIAAN.

Alleen, myn lief, om uw gemoed,
Van zorg een weinig te verlichten,
Heb ik dit alles aan gaan richten.
En, wyl de Dochter, hier in huis,
De Bruid nu is, heb ik kwanfuis,
Dit voor 't bezoekmaal doen bestellen;
Dies wil u daar in 't minste om kwellen.
Zyt van deez' vreugd getuigenis;
Wyl 't op dit Dorp nu Kermis is.

KLARA.

Dat's zo ver wel; maar 'k ben vol vreezen....

ADRIAAN.

Verban die vrees, myn uitgeleezen,
Laat ons van daag eens vrolyk zyn,
Tot lichting van uw smart en pyn.

KLARA.

Het kan de vrees my niet beneemen,
Wyl ik my zelfs dus ging vervreemen,
En, buiten Vaders zin en raad,
Stil met u deur ging. Ach! wat smaad
En schand staat my hier van te wachten.

ADRIAAN.

Verban die vrees uit uw gedachten.

KLARA.

Maar 'k vrees dat Jan ons heeft verspied.
Och! och! wat naakt my al verdriet,

Indien dit waar is.

ADRIAAN.

Staak uw smarte.

Al wat gy lyd, lyd ook myn harte,
Schip moed.... Maer daar komt Jaap.

TWAALFDE TOONEEL.

JAAP, ADRIAAN, KLARA, BRECHT.

ADRIAAN.

IS't al

In order wel geschikt?

JAAP.

Daer zal

In 't minste diel niet an ontbreeken.

ADRIAAN.

Gy weet, de tyd is haast verstreeken,
Dat ons gezelschap komen moet,
Dies hou u vaardig.

JAAP.

ô Gantsch bloed!

Waer of zy blyven? sellementen!
Wat zyn dat ook voor loome venten?

KLARA.

Maar Brecht, wel hoe, waar is de bruid?

BRECHT.

Die 's met heur Bruigom, iensjes uit
Gegaen; maer wilt in 't minst niet vreezen,
Zy zullen voort hier weder weezen.

ADRIAAN.

'k Ga ook eens naar de Kermis, hoor.
En gy, schenkt ondertussen voor
De gasten, die hier mogten komen,
De wyn vol op, en zonder schroomen.

DE TIENDE TOONEEL.

JAAP *alleen.*

JA, ja, laet dat maer op my staen,
Want alle ding, zel hiel wel gaen.
Maer, wie komt hier zo muizevinken?

VEERTIENDE TOONEEL.

JAN, JAAP.

JAN.

WEl, Hospes, heb je niet te drinken?

JAAP.

Wy drinken hier niet op 't gelag
Mit vreemde knechts.

JAN.

*k Wensch jou goen dag;

Terwyl ik iets heb aangenomen....

Vaar wel, ik zie de Heeren komen.

VYFTIENDE TOONEEL.

FERDINAND, LODEWYK, JAAP, BRECHT.

FERDINAND *tegens Brecht.*

WEl, maak dan dat wy 't kunnen zien.

BRECHT.

Wel, Heeren, 't zel ook zo geschiën;

LODEWYK.

Wil ondertuffchen niet vergeeten,
Als wy weérkeeren, dat het eeten
Gereed is.

BRECHT.

Ja, zyt maer gerust,
Ik zel in als voldoen jou lust.

ZESTIENDE TOONEEL.

JAAP, BRECHT.

JAAP.

JA wel, zie daer, ik wil jou zweeren,
 Dat 'k achterdocht kryg op deez' Heeren,
 Of't niet op Aert, of Klaesje ziet.
 Zie daet, ik weet werentig niet,
 Wat ik zel denken, felleweeken!

BRECHT.

Waer mag de gek zyn hoofd meê breeken?
 Is't nou ien tyd van zulk ien praet,
 Daer ons wat aêrs te doen nou staet?

JAAP.

Maer zacht, hoe staet het in de keuken?
 Want wyf, myn maeg begint te jeuken.

BRECHT.

Daer is het alles wel eklaert,
 Dies weest daer voor niet iens vervaert.
 Maer 'k zie daer Dries en Bouwen komen,
 Met heure meisjes, 't schynen droomen.
 Wel wat ien vreugd!

JAAP.

Dat's niet en brui.

ZEVENTIENDE TOONEEL.

DRIES, BOUVEN, KNIERTJE,
LOBBERIG, JAAP, BRECHT.

BRECHT.

WEes wellekom, jy jonge lui.

JAAP.

Dat wensch ik jou ook met jou vieren,
 Wy zellen nou iens lustig zwieren,
 En vrolyk weezen met malkaêr,
 De Kermisharst, is by naer gaer,

De wyn geried Gut Dries, en Bouwen,
Wy zellen wakker deur gaen klouwen!

KNIERTJE.

Maer, waer is Aert, met Klaesje heen?

BOUWEN.

Licht naer de Kermis, zo ik meen.

LOBBERIG.

Is Bruid en Bruigom meê uit wand'len?

BRECHT.

Ja; wyl zy zaemen wat verhand'len.

DRIES.

Zie daer komt Joppe, met Fransyn,
Benevens Klaes, met scheele Tryn;
Dat zel ien braeve dreun hier geeven.

BRECHT.

Wel nu begin ik ierst te leeven.

ACHTTIENDE TOONEEL.

JOPPE, FRANSYN, KLAAS, TRYN,
BOUWEN, KNIERTJE, DRIES, LOB-
BERIG, JAAP, BRECHT.

JOPPE.

IS noch 't gezelschap niet by een?

KLAAS.

Maer waer is Aert, met Klaesje heen?

BRECHT.

Die's veur zyn bruid ien kermis koopen.

KLAAS.

Ik docht, of hy ons was ontloopen.

Maer, ik mag hier zo droog niet staen,
Kom, laet het glas, in 't rond iens gaen.

KNIERTJE.

Maer, daer komt Teeuwis, met zyn Meisje,
Die drinken meê wel veur ien reisje.

JAAP.

Sa, wakker wyf, voort naer de kraen.

Brecht binnen.

NEGENTIENDE TOONEEL.
TEEUWIS, LUITJE, MARTEN, ZWAANTJE,
BOUWEN, KNIERTJE, DRIES, LOB-
BERIG, KLAAS, FRANSYN, JOPPE,
TRYN, JAAP, BRECHT.

TEEUWIS.

IK wensch jou zaemen met malkand'ren,
Ien goeden dag, den ien als de and'ren.

BRECHT *met twee Kannen Wyn uit.*
De kannen staen op't taefel, Jaep.

JAAP *stil tegens zyn Wyf.*

„Maar, hoor, pas nou wel op den aep,
„Ik mien op't schryven, weet je't, vat je't?

BRECHT *schryft.*

„Ja, laet my maer begaen.

JAAP *schenkt, en drinkt ondertusschen.*

Ha! datje't

Wist... Maer, nou ierst gedronken.

MARTEN.

Wel;

Zo doende raeken wy an't spel.
Ik breng het jou iens, zoete Zwaentje?

ZWAANTJE.

Wel, Jaep, zo lang, as maer jou kraentje,
Zo loopen wil, zel't hiel wel gaen.

JAAP.

Myn kraen kan daer wel tegen aen,
Zy zel jou vochts genoeg toe tappen,
Van Bacchus nat, uit druivesappen.

DRIES.

Tabak en pypen, waer zyn die?

JAAP.

Al by der hand.

BRECHT.

BRECHT.

Maer zeg voor wie?

BOUWEN.

Wel, voor 't gezelschap.

BRECHT.

'k Zel ze haelen.

Brecht binnen.

KLAAS.

Aert, zel 't toch al den brui betaelen.

JOPPE.

Maer, waer blyft hy toch met zyn meid?

JAAP.

Hoor, elk neemt maer zyn vryigheid,
Daer toe heeft hy me last egeeven,
Dat yder vrolyk hier mag leeven.BRECHT *met Toebak en Pypen uit.*

Daer, al wie rooken wil, die kan.

JAAP *tegens zyn Wyf.*

„Wat drommel, pas toch op, schryf an.

*Zy schryft.*BRECHT *tegens Jaap.*

„De Heeren zyn weêr t'huis ekomen,

„Heb ik, zo van de meid vernomen.

JAAP.

„Wel, dat de meid, en onze knecht,

„Heur wel oppassen.

BRECHT.

'k Heb 't ezezt,

„Dat zy met alle eerbiedigheden

„Heur zellen dienen.

JAAP.

„'t Heeft zyn reden,

Loop ondertuffchen of en aen;

Want ik kan hier nou niet van daen.

LOBBERIG.

Daer komt de Bruigom, mit zyn Bruidje.

B 3

LUIT.

LUITJE.

En Aert en Klaesje.

TRYN.

Heede, Luitje!

KNIERTJE.

Wat is de jeugd plezierig! niet?

ZWAANTJE.

By jonge lui past gien verdriet.

TWINTIGSTE TOONEEL.

ADRIAAN, KLARA, WILLEM, AALTJE,

BOUWEN, KNIERTJE, KLAAS, FRANSYN,

JOPPE, TRYN, TEEUWIS, LUITJE,

DRIES, LOBBERIG, JAAP, BRECHT.

JAAP *tegens Adriaan.*

WY hebben iens in't rond gedronken.

ADRIAAN.

Dat's wel; kom noch eens rond geschonken,

Op de gezondheid, van de Bruid

En Bruidegom.

Zy drinken in't rond.

DRIES.

Zie daer, dat's uit.

WILLEM.

En dat is om jou te bedanken,

Al t'zaemen, Vrinden.

TRYN.

Watte ranken!

DRIES.

Kom, dat wy iensjes met malkaër,

Mit onze, meisjes, dansten?

KLAAS.

Maer,

De Speellui....

ADRIAAN.

Kom, wil maar beginnen,

Sa, roept de Speellui voor't maar binnen.

Twee Speellui uit.

BOU-

BOUWEN.

Wel, Speullui, ben je klaer en reë,
 Zo speul: Galjaar de Dorathé?

ADRIAAN *tegens Jaap.*

En gy, wilt voort de tafel dekken,
 De tyd geen uitstel meer kan rekken.

Zy dansen met haar vieren.

DRIES.

Nou weër vier and'ren op de baen.

KLAAS.

Kom, Joppe, nou jy lui'er aen.

Elk vat zyn Meid by de hand.

JOPPE.

Ik ben geried. Kom, wakker, Meisje.
 Wat dansen wy best?

KLAAS.

Speul ien reisje....

JOPPE.

Speul ien reisje.... Nou, zeg wat?

KLAAS.

ô Karel lik... Nou dat is dat,
 Zou't in de hel niet duister weezen?

FRANSYN.

Dat is ien dreun wel waerd gepreezen.

*Zy dansen.*BOUWEN *naden dans.*

Nou, Teeuwis, jou beurd as ien man.
 Kom stae zo niet, jy moet'er an.
 Elk vat zyn meid maer by de lurven.

KLAAS.

Maer, Marten, die schynt niet te durven.

MARTEN.

Niet durven, sa! dat gaetje voor.

TEEUWIS.

Speul op den brui, en geef gehoor.

LUITJE.

Wat dans hebt gy toch veurgenomen?

B 4

TEEU.

DE BOEREKERMIS,

TEEUWIS.

Speul: Ik zag Cicielia komen,
Hei! met bloemtjes in heur hand.

Zy dansen.

ADRIAAN.

Wel, wel, dat gaat al heel galjant.

KNIERTJE.

Ik breng het jou iens, hoorje Luitje.

JOPPE.

Nou jou beurd, Bruidegom en Bruidje.

WILLEM.

Maer zacht, wat dansen wy nu 't best?

JAAP.

Dans al den brui, en slacht de rest.

AALTJE.

Kom, laeten wy maer slechts beginnen,
En zonder ons lang te verzinnen.

WILLEM.

Het is onnodig lang gewacht;
Speul: De Herdertjes, by der nacht.

Zy dansen.

DRIES.

Wel hei, wat zo, dat gaet ter eeren.

KLAAS.

Zyn Bruid zel hem wel dansen leeren,
Wyl zy de stryfstok al verstaet,
As hy wil dansen nae de maet.

JAAP.

Nou moet ik mit myn Brecht iens dansen,
En nae die dans, gaen wy an 't schransen.

Sa, Speullui, speul maer op den brui!

Jy, zaegers, word men al wat lui,

't Verveeld ons vry dat snaaren stellen

Van jou lui veelen, 't is maer kwellen;

Want al dat front, front, front, veur of,

Miet die priloogis, gaet wat grof;

Jy moet, Monfol, van buiten weeten,

Of

Of is jou deuze les vergeeten?

Sa, speul: Coerante de la Baer,

BRECHT.

Dat ken ik niet, myn lieve vaër.

JAAP.

Speul dan: Alle mantjes kweepeeren.

BRECHT.

Wat zo, dat is ien dans ter eeren.

Zy dansen.

ADRIAAN.

Wel hoe, kan jy zo dansen, Jaap?

KLARA.

Hy danst, trots de alderbetten aap,

Daar yder zich aan zou vergaapen.

JAAP.

Wel hoe, wat leg jy al te aepen?

Maekt jy 't iens beter, hebje 't hart.

TRYN.

Jou Vryster, Aert, word nitgetart.

ADRIAAN.

Jaap heeft gelyk, hy is een baasje,

Maar laten wy ook, zoete Klaasje,

Eens dansen met elkaër alleen,

Sa, spel een Minnewet,

Zy dansen een Minnewet.

KNIERTJE.

Wel heën!

Dat's op zyn scheidvalks.

LOBBERIG.

Net geraeden.

ZWAANTJE.

'k Verftae, in 't minst die mallebaeden.

JAAP.

Kom, jongens, nou ierst wat eschranft,

En dan op nieuw weërom gedanst.

Zy gaan al i'zamen aan tafel zitten, waar op

Kees uit komt, die hem heel dronken hond.

B 5

EEN-

EENENTWINTIGSTE TOONEEL.

KEES, ADRIAAN, KLARA, WILLEM,
 AALTJE, JAAP, BRECHT, BOUWEN, KLAAS,
 TEEUWIS, JOPPE, MARTEN, DRIES,
 FRANSYN, TRYN, LOBBERIG, KNIERTJE,
 LUITJE, ZWAANTJE.

KEES.

WEl moet het jou al t'zaem bekomen.

DRIES.

Ja, Kees, wy zitten niet te droomen.

KEES.

Dat zie ik an jou smaeters wel.

Maer zacht, ik ben niet op men stel.

Hy struikeld.

BRECHT.

Wel, Kees, jy lykt wel hiel spoor byster.

En kom je allien, waer is jou vryster?

KEES.

Dat weet ik niet, ik kom allien,

Gelyk je al den brui kunt zien.

JAAP *met zyn mond vol.*

Kom, Kees, wil jy niet meê wat schransen?

KEES.

Neen, Jaep, ik heb nou lust in 't dansen.

Speul nou ien Ientje, zo jy 't kunt.

BRECHT.

Die vryheid, word an jou vergunt.

Kees dans een Ientje.

Onder 't dansen komt Jan, als een Boeringekleed, uit.

TWEENTWINTIGSTE TOONEEL.

JAN, KEES, ADRIAAN, KLARA, WILLEM,
 AALTJE, BOUWEN, TRYN, DRIES,
 FRANSYN, JOPPE, LUITJE, TEEU-
 WIS, LOBBERIG, MARTEN,
 ZWAANTJE, KLAAS, KNIERTJE,
 JAAP, BRECHT.

JAN, *onder de naam van Griet, in Boerinne kleeren.*

W At zo, jy bend ien nobel kwantje,
 Was ik as jy, ik hiete Jantje,
 Ligt op den brui, dat's gien verdriet.

KEES.

Ha! benje daer, myn zoete Griet?
 Myn smoddermuil, nou niet te pruilen.

JAN.

Ja, wel ik zou van spyt haest huilen,
 Dat jy me zo allien liet staen.

ADRIAAN.

Kom, laat het glas in 't rond eens gaan,
 Het zel op jou gezondheid weezen,
 Hoor, Grietjemoer, wel waerd gepreezen.

JAN.

Wel an, laet zwacijen, maer den brui.
 Op jou gezondheid, jonge lui.

Jan drinkt.

Kom, laeten wy noch eenmael drinken,
 En met de roemers zaemen klinken.

KLARA.

Maer zacht, ik heb onlangs gehoord,
 Een drinklied, op een goed akoord,
 't Geen my een vriend onlangs vereerde,
 En ik en Aart, van buiten leerde;
 Dit komt ons hier nu recht van pas.
 Ei, luistert naar de voois, zo ras
 Gy't hooren zult, zal't yder kennen,
 En zich naar toon, en maat voor't wennen.

Adri-

*Adriaan en Klara zingen, elk met een glaasje
Wyn, in de hand.*

Uw vingerlyu,
Leg op de kant van 't glaasje, enz.
Die ik bemin,
Dat is zo nobelen baasje,
Schiët de fransman dood,
Schiët de fransman dood,
Met zulk een kruut en loot.
Hou daer, jongkvrouw, enz.
Ik zel het jou eens brengen,
Dit glaazelyu,
Dat zult gy wel gehengen.
En dat met lust,
En dat met lust,
Die niet en drinkt, die kust.

J A A P.

Dat kunnen wy, wel allegaër;
Wat zeg jy, vrienden, is 't niet waer?

K N I E R T J E.

Daer zel an ons in 't minst ontbrecken,
Wat zeg jy, Klaes?

K L A A S.

Wat fellewecken!

Die dreun kan yder op zyn duim,
Begin maer, zonder tyd verzuim.

Zy zingen met malkand'ren, bet zelfde.

A D R I A A N.

Nu elk zyn glas maar vol geschonken,
Op 't woord, die niet en kust, gedronken.

J O P P E *geeft na de zang zyn meid een kus.*

Daer smaekt ien zoen op, braeve meid.

T R Y N.

Al zacht, dat is zo niet ezeid.

Die niet en drinkt, die kust.

K E E S *vat Jan by de kop.*

Dat 's kallen,

Kom,

Kom, laet ons maer gelyk toe vallen.

Zy zoenen in 't rond.

KLARA.

„Al zacht, wat heusch'lyk Adriaan,
„Of vrees, myn Toorn.

ADRIAAN.

„'k Zal niets bestaan,
„Dat onbetaamelyk is, myn eeden,
„Verbinden my hier toe.

KLARA.

„Met reden.

DRIES.

Wat dient'er vorder nou gedaen?

KEES.

De Stokkedans, die moet'er aen.

JAAP.

Wel Kees, dat hebje wel begrepen,
Gy zyt daer sneedig op esleepen.

KEES.

Kom, Dries en Bouwen, jy moet meê,
Dan zyn wy net gepaerd.

DRIES.

Alreê.

Begin maer, zonder lang te draelen.

Zy dansen met haar vieren de Stokkedans.

TRYN.

Brecht, wil ons iens ien kopje haelen,
Met brandewyn en zuiker; wyn,
En lust myn nou niet meer.

BRECHT.

Wel, Tryn.

JOPPE.

Brecht binnen.

Wel, Griet, wat duivel is dat vreeten?

MARTEN.

Daer is genoeg, laet zy maer ceten.

JAN.

Wel, hangebast, raekt jou dat wat,

Jy zuipt jou dronken, vol en zat.

J A A P.

Hoe, Kees, jy moeft myn hier niet kalven.

*KEES neemt een glas met wyn, na by eerst
de miennen gemaakt heeft, om te braaken.*

Dat zel het lyf weërom wat zalven.

Brecht met een kopje brandewyn.

J A A P.

„Wat hebje daer?

B R E C H T.

„Voor scheele Tryn.

„Een kopje zuiker brandewyn.

J A A P.

„Heb jy ze wel gemengt met waeter?

B R E C H T,

„Ja, weest gerust, en hou jou snaeter.

Brecht geeft Tryn het kopje, en schryft.

„En laet maer alles op me slaen,

„Die dingen zellen hiel wel gaen.

J A A P.

„Maer zacht, dan diend'er ook eschreeven.

Jaap schryft.

B R E C H T.

„Dat heb ik al edaen.

J A A P.

„Dat 's even.

A D R I A A N.

„Wat dunkt, myn Engel, van 't vermaak?

„Is Jaap niet al een wond'ren snaak?

K L A R A.

„Wie zou zich niet tot vreugd begeeven,

„Als hy beschouwd, dit boere leeven.

„Maar, als ik denk op 't end, myn Heer,

„Vergroot myn vrees, hoe langs hoe meêr.

A D R I A A N.

't Zal alles wel ten besten keeren?

KEES brengt Jan het kopje.

Daer, Griet.

J A N.

JAN.

Wat zo, dat gaet ter eeren.

*Jan brengt het aan Tryn, na dat hy
een leepel of vier gedronken heeft.*

Ik zel het jou iens doen, myn kind.

TRYN tegens Dries.

Dank heb daer veur; dat geld jou vrind.

DRIES.

Dat zel op onze Griet weêr paffen;

JAAP.

Die is wel uit den drek gewaffen.

JAN.

Dat geld jou iens, hoor, scheele Tryn.

TRYN.

Wel, dikke Griet, wel lompe zwyn....

JAN vat Tryn by de kop.

Daer zel jou dit en dat veur haelen.

Ferdinand en Lodewyk, zien uit het venster.

KEES teegens Jan.

Brui toe, Griet, zonder lang te draelen.

FERDINAND uit het venster.

„Hier word het spel eerst op zyn best.

LODEWYK.

„Dat beurd, gemeen, en op het lef,

„Zo dra zy wat beschonken raaken,

„Want Boeren, dat zyn wond're snaaken.

LOBBERIG.

Kom, Knier, kom scheijen wy dit paer.

KNIERTJE geeft Lobberig een klap.

Wat, Knier, jy al malloot, hou daer,

KEES.

Vaer voort, gelyk als Ammezoonen,

Nou, mit'er haest, zo niet te droomen.

*DRIES trekt zyn mes tegens Kees, ter-
wyl de anderen gescheiden worden.*

Jou bieft, hits jy de meiden aen?

Dan moet jy tegens my ook staen.

KEES.

KEES trekt meê zyn mes.
 Allon bol! zie, zie daer dat gaetje,
 Zo vliegent nae jou gat.

DRIES.

Wat praetje?
 Brui toe, en raek maer wat, jou aep.

KEES.

Die snee, dat is ien wisse jaep.

ADRIAAN *tegens Jaap.*

Waar is jou stok?

JAAP *met een stok.*

Al by der handen,
 Steek op, zeg ik, of al jou tanden,
 Slaen ik zo vliegent uit jou bek,
 Steek op, of 'k geef jou zulken trek....

KLARA.

„Ach! Adriaan, 'k begin te schroomen....

ADRIAAN.

„Geen nood, 't zal wel ten besten komen.

BRECHT.

Kom, kom, 't is hier al lang genoeg.

KLAAAS.

Hoe reeds an 't vechten, dat 's te vroeg,
 Wy hebben nauwlyks, met malkand'ren,
 Iens rond gedronken, met den and'ren.

ADRIAAN.

Ik zeg, wie 't eerste weêr begint,
 Die zal de deur uit.

JAAP.

Of gezwind,
 Zel ik die knuppel daer op leggen,
 Indien hy niet is te gezeggen,
 'k Zel toonen, dat ik hier ben Waerd.

KEES en DRIES.

't Zel niet mier beuren, hoor jy, Aert.

ADRIAAN.

Zulks moest hier ook niet meêr gebeuren;

En die het doet, zal 't hem betreuren.
 Het drinken, staat aan yder vry:
 Maar alle kwestie aan een zy.

K E E S.

Hier op ien dreun in 't rond ezongen,
 En dan weer in de bocht esprongen.

FERDINAND, *tegens Lodewyk, in 't venster.*
 „Wel Jan speeld heel wel voor boerin.

LODEWYK *tegens Ferdinand.*

„Hy word wat los, en licht van zin.

FERDINAND.

„Hy slaat de glaasjes te veel binnen.

KNIERTJE.

Kom, laet ons dan de zang beginnen.

ADRIAAN.

Ik zal voor af, met Klaasje eens dra,
 Alleenig zingen, volg daer na.

Adriaan en Klara zingen.

TRYN *tegens haar Vryer.*

Nou onze beurt, sa! wakker, mantje,

FRANZYN.

En naer de zang weêr om ien trantje.

FERDINAND, *tegens Lodewyk, in 't venster.*
 „Zacht, Heer, dat zy ons hier niet zien.

ZWAANTJE.

Maer wat zel hier toch nou geschien?

LOBBERIG.

Wat zel men zingen? selleweeken!

JAAP.

Maer, wilt jou kop, daer niet meê breeken.
 Hanzelyn over der heiden reed.

Kom, Speullui, vaer maer voort, jy weet
 De voois hiel wel, we zellen zingen,
 Schraep op den brui, jou toverlingen.

Zy zingen: Hanzelyn over der heiden reed, enz.

Jaap zingt achter yder twee regels: Horje myn paertjes.

C

AAL-

AALTJE.

De spys en drank valt my vry zwacr.

WILLEM.

Kom, naer de Kermis allegaër,
 Zo wat gekuiert deur de kraemen,
 Met ons gezelschap al te zaemen.

DRIES.

Dat is wel treff'lyk overleid,
 Zo yder hier is toebereid.

ADRIAAN.

'k Zal thuis, met Klaasje zo lang blyven.
 Maar wilt toch met malkaâr niet kyven,
 Of vechten, op den weg.

DRIES.

Neen, neen.

JAN *tegens Kees.*

Ik blyf hier ook, gae jy alleen,
 'k Zal in de keuken wat gaen rusten,
 Want ik vermocid ben.

TRYN.

Of met lusten,
 Nae't overschot, van't zoet gebræd,
 Dat nu noch in de keuken staet.

TWEENTWINTIGSTE TOONEEL.

KLARA, ADRIAAN. FERDINAND
en LODEWYK in't venster.

FERDINAND *tegens Lodewyk.*

Laat ons nu naar beneden treden,
 Zy zyn alleen.

KLARA *haar Vader ziende.*

Wat zwaarigheden,
 Ach! Adriaan, ach! ach! waar heen,
 Zal ik toch vlugten?

ADRIAAN.

Om wat reën?

Wat

Wat maakt u dus ontsteld van zinnen?

KLARA.

Myn Vader, ach!

DRIENTWINTIGSTE TOONEEL.

FERDINAND, LODEWYK, JAN *half ont-
kleed*, ADRIAAN, KLARA.

JAN *tegens Ferdinand en Lodewyk.*

„'t IS klaar, treê binnen.

LODEWYK.

Wel, Dochter, vind ik jou zo hier,
Gekleed naar der boerinne zwier?

KLARA *knielt.*

Ach! Vader, wilt my toch vergeeven,
't Geen ik heb tegens u misdreeven.

ADRIAAN.

Myn vader...

Jaap en Brecht luisteren door de schreef van de deur.

FERDINAND.

Zwyg, ontaarde zoon,

Die me aandoet zo veel sinaad en hoon,
Die onbedacht, en los van zinnen,
Zo dwaas zyt in het reuk'loos minnen,
Dat gy, ha! welk een hoon en sinaad,
Dus stil uw vaders huis verlaat.

ADRIAAN.

Hebt met uw zoon toch mededoogen,
De min is krachtig van vermogen.
Heer Vader, ach! ik bid, dat gy...

LODEWYK *tegens Klara.*

'k Wil u niet hooren, snoode pry,
Dies moogt gy vry uw traanen spaaren.

FERDINAND *tegens Lodewyk.*

„'t Is best, dat wy haar zaamen paaren;
„Dies bid ik, dat ge uw meening uit.

Zyspreken stil met malkanderen.

ADRIAAN *tegens Jan.*

„Gy hebt ons dan verraaden, Guit,
„En aan onze ouders gaan ontdekken....

JAN.

„Dat zal u tot geen nadeel strekken.
„Uw Vaders komen overeen,
„Om u in 't huuw'lyk te doen treên.

ADRIAAN.

„Zou ons 't geluk zo gunstig weezen?
„Dan staat ons geen gevaar te vreezen.

JAN.

„Ja zyt verzeekerd, het is waar,
„Dat gy zult trouwen met malkaâr.

LODEWYK *tegens Ferdinand.*

„Ik heb dit meê zo voorgenomen,
„Om alle opspraaken voor te komen.

FERDINAND *tegens Adriaan.*

Waar zyn uw and're kleêren heen?

ADRIAAN.

Die zyn hier wel bewaard.

JAN.

„Met reên,
„Licht voor 't gelag te pand gebleeven;
„Want Waerde nooit voor niets iets geeven.

FERDINAND.

Ga, haaltze voort, en trek die an.
En gy voor al, pas op, hoor, Jan?

Tegen Jan.

LODEWYK.

Brengt haar terstond op onze kamer.

JAN.

't Zal zo geschiên.

VIERENTWINTIGSTE TOONEEL.

JAAP, BRECHT.

BRECHT.

WEL, wel! wat hamer!

Wie heeft 't zen leeven mier gehoord?

JAAP.

JAAP.

Dat's niet en brui, gaen wy maer voort.

BRECHT.

Aert is ien heer, en onze Klaesje,
Ien juffrouw.

JAAP.

'k Zeg, hou smoel, wat raesje...

Maer ons gezelschap komt weêrom,
Uw dochter met heur bruidegom.

VYFENTWINTIGSTE TOONEEL.

WILLEM, AALTJE, BOUWEN, TRYN,
DRIES, FRANSYN, JOPPE, KNIERTJE,
TEEUWIS, ZWAANTJE, KLAAS, LOBBERIG,
MARTEN, LUITJE, KEES, JAAP, BRECHT.

JAAP.

ZO gauw weêrom?

AALTJE.

De lucht word duister,

't Zal onweer worden, dus....

BRECHT.

Maer luister,

'k Heb jou wat aerts te zeggen, hoe
Dat Aert ien heer is, luister toe,
En Klaesje, dat's ien juffrouw.

KNIERTJE.

Heden!

Wel jy verhaeld ons wond're reden.
Dat had ik nimmermeer geloofd,
Wel 'k stae hier van geheel verdoofd.

BRECHT.

Maer, hoor al voort; en die twee heeren,
Die kwaemen hier van daeg logeeren,
Die bennen, Aert en Klaesjes Vaers.

AALTJE.

Wel, Mortje, gy verteld wat raers,
Men zou het kwaelyk kennen looven,

Waer zyn zy heen?

BRECHT.

Zy zyn hier boven.

Maer zacht iens Jaep, daer word gebeld.

ZESENTWINTIGSTE TOONEEL.

JAN, WILLEM, AALTJE, BOUWEN, TRYN, DRIES,
FRANSYN, JOPPE, KNIERTJE, TEEUWIS,
KLAAS, LOBBERIG, MARTEN, LUIT-
JE, KEES, JAAP, BRECHT.

JAN.

K Om, boven Jaep, ontfang jou geld.

JAAP.

Jan binnen.

Wel dat zyn woorden die eerst klinken.

Tegens't gezelschap.

Wil ondertussen noch iens drinken.

Maer zacht; 't gelag, hoe veel is dat?

Hy teld het gelag op.

Ien en twee is drie; jae al gevat.

Jaap binnen.

FRANSYN.

Kom, jongens noch ienmael ezongen,
En dan weêr in de bocht esprongen.

JOPPE.

Hef op den brui, wy zyn al klaer.

FRANSYN.

Wel an, dat gaetje voor, myn vaêr.

Zy zingen dit navolgende.

Z A N G.

Wanneer de zon in 't morgenrood

Het oosten kwam ontmoeten,

Lag Phebus, in Auroraas schoot;

Om zee en duin te groeten,

Om roos, en bloem, en phiolet,

Met elsch, en linden dicht bezet,

Door 't zuiderkoel te buigen;

Om druppels, die als kristalyn,

Op

Op roos en bloem gedroopen zyn,
Vol nektar in te zuigen, enz.

*Onder dit zingen komt Jaap by de tegenwoor-
dige, met een mingelens beeker, die rond-
om met groente bevogten is, alzingende uit.*

J A A P.

Kom, geef dit kind een bekje;

Kom, geef dit kind een zoen;

Dirredoën;

Kom, geef dit kind een zoen.

Het is zo nob'len gekje,

Kom, geef dit kind een bekje;

Kom, geef dit kind een zoen;

Dirredoën;

Kom, geef dit kind een zoen.

Jaap drinkt.

K L A A S.

Deez' beeker met zyn groene kranfen,

Daer moeten wy noch iens voor danfen.

L U I T J E.

Maer, daer komt Aert met Klaesje aen.

ZEVENENTWINTIGSTE TOONEEL.

ADRIAAN, KLARA, *in haargewoone kleëren,*

JAAP, BRECHT, BOUWEN, JOPPE, TEEU-

WIS, DRIES, KLAAS, KEES, MAR-

TEN, WILLEM, AALTJE, ZWAANTJE,

FRANSYN, KNIERTJE, TRYN,

LOBBERIG, LUITJE.

L U I T J E.

HOe duiker zel ik dit verstaen?

Wel, Aert, ben jy ien heer, en Klaesje,

Dusken juffrouw?

D R I E S.

Zwyg, wat raesje.

J A N.

JAN geeft aan Kees eenig geld.

Daar, Kees, dat's voor je mociten maat.

K E E S.

Wel dat hier veel geluk toe slaet.

L U I T J E.

De steelui, hebben wond're ranken.

A D R I A A N.

Wy komen u, alt'zaam bedanken.

B R E C H T.

Maer, zel jy, met jou beijen niet,
Wanneer de trouwdag hier geschied
Van Aeltje, meê te bruiloft komen?

K L A R A.

Wy hebben dit zo voorgenomen.

Maer jongens, dans noch eens voor 't lest.

W I L L E M.

Maer zeg, wat dansen wy nou best?

J A A P.

Dat heb ik al voor lang verzonnen.

K L A A S.

Kom, anstonds dan maer voort begonnen.

Speul op; sa, lustig, in het rond.

J A A P.

Mooi Aeltje in heur deurtje stond.

*Zy dansen van mooi Aeltje; na den dans,
goid Adriaan eenig geld op 't tafel.*

A D R I A A N.

Wilt met malkand'ren, noch eens drinken.

J A A P *het geld opneemende.*

Heb dank, we zellen noch iens klinken,

Op jou gezondheid.

B R E C H T.

Morgen vroeg,

Van daeg heeft elk al dranks genoeg.

U I T.